

vystoupila, a nastal u ní bez ohledu na pohnutky ty také shora uvedený důsledek resignace ve smyslu § 94 služ. pragmatiky.

Bezodůvodně dovolává se st-lka též předpisů § 3 zák. z 24. července 1919 č. 455 Sb. Zákon tento se totiž jednak vztahuje jenom na učitelky škol obecných a občanských, nikoliv však na zvláštní kategorii učitelek cvičných, jednak neplatí — jak nss již opětně na př. v nálezu Boh. 4255 adm. vyslovil — zákon. č. 455/19 vůbec pro území slovenské.

č. 5010.

Jazykové právo. — Církevní věci. — Administrativní řízení: I. O jazykové stránce styku něm. evangelické obce v Praze se soudy a úřady státními v Praze. — II. Rozhodnutí nebo pouhý interní pokyn?

(Nález ze dne 13. října 1925 č. 3318.)

Prejudikatura: Boh. 4906 adm.

Věc: Německá evangelická církevní správa v Jablonci n. Nis. proti ministerstvu vnitra stran jazykového práva.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Když byla zsp v Praze předložila žal. úřadu několika zprávami se žádostí za udělení pokynu stížnosti pražských okresních soudů na farní úřad německé evangelické obce v Praze uvádějících, že jim důsledně zasílá výkazy o porodech nemanželských dětí v jazyku německém proti ustanovení jazykového zákona a byly-li mu vráceny s upozorněním na protizákonný postup tento, že jim je zaslal znovu s německým přípisem s podotknutím, že není povinen ani oprávněn oznámení ta podávati v jazyku státním, oznámil žal. úřad výnosem z 11. července 1924 zsp-é toto:

»Farní úřad německé evangelické obce v Praze je oprávněn užívati ve styku se soudy a státními úřady svého jazyka úředního a jednacního jen v mezích zákona, t. j. pokud jsou splněny podmínky § 2 jaz. zák. V předložených případech podmínky ty dány nejsou. Poněvadž farním úřadům uložena jest platnými předpisy povinnost oznamovati soudům nemanželské porody, pokud se týká úmrtí, musí farní úřad německé evangelické církve této své povinnosti dostáti jazykem, ve kterém je oprávněn učiniti k dotyčnému soudu podání. Bude-li třeba a budou-li dány podmínky, budiž vzato v úvahu užití § 25 zákona na ochranu republiky, ježto farní úřad německé evangelické církve užívá proti předpisům jazykového zákona nepřípustně jazyka menšinového.«

Zsp, výnosem z 24. července 1924 intimovala obsah výnosu tohoto magistrátu hl. m. Prahy v té formě, že uvedla, že min. vnitra rozhodlo, že farní úřad německé evangelické obce v Praze je oprávněn užívati ve styku se soudy a státními úřady svého jazyka úředního a jednacního t. j. německého jazyka jen v mezích zákona t. j. pokud jsou splněny podmínky § 2 jaz. zák. K tomu připojeny jsou další dvě věty výnosu ministerského počínající slovy: »V předložených případech...« a »Poněvadž farním úřadům...«.

Opis tohoto intimátu zaslala zsp zároveň Německé evangelické církevní správě v Jablonci n. N. na vědomí s požádáním, aby o tom přiměřeně poučila též ostatní podřízené farní úřady jako úřady matriční s vyrozuměním, že ve styku se státními úřady jest se vždy řídití řem 2 jaz. zák. z r. 1920.

Rozhoduje o stížnosti ústavním zastupitelstvem Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku proti takto intimovanému výnosu min. vnitra pro nezákonnost podané, musil nss především zaujmouti stanovisko k námitce žal. úřadu v odvodním spise vznesené, že nař. výnos nebyl instančním rozhodnutím jeho podle § 7 jaz. zák. v určitém jazykovém sporu, nýbrž pouze pokynem uděleným zsp-é k jejímu dotazu o tom, jak nutno dle náhledu min. vnitra posuzovati s hlediska jaz. zákona korespondenci farního úřadu pražské náboženské obce Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku s okresními soudy pražskými ve věci výkazů nemanželských porodů, pokud se týče úmrtí — jinými slovy, že výnos ten nelze pokládati za takový akt, jenž by podléhal kognici nss-u (§ 2 zák. o ss).

Soud uznal námitku tu za důvodnou. Zsp obrátila se, jak již řečeno, několika zprávami na min. vnitra, předkládajíc mu konkrétní stížnosti pražských okresních soudů na jazykový postup farního úřadu Něm. evang. církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, se žádostí za u d ě l e n í p o k y n u. Min. vnitra této žádosti nař. výnosem vyhovělo, a nelze již se zřetelem na právě zmíněný petit dotčených zpráv zsp-é a na obsah předpisu § 7 jaz. zák., jehož dokonalou znalost u nejvyššího správního úřadu právem lze předpokládati, usuzovati, že by žal. úřad místo udělení pouhého pokynu byl chtěl sám ve věci rozhodnouti. Šlo v pravdě jen o interní direktivu, přizpůsobenou skutkovému stavu konkrétních případů (odtud poznámka výnosu: »V předložených případech podmínky ty dány nejsou«), a nebyla zsp oprávněna výnos ten st-lce intimovati jako r o z h o d n u t í žal. úřadu.

Když se tak přece stalo, spočívá v tom podstatná vada řízení a nezbyvá než ke stížnosti legitimované strany nař. výnos tak, jak byl intimován, zrušiti podle § 6 zák. o ss. —

Č. 5011.

Policejní řízení trestní (Slovensko): I. O žádosti za obnovu řízení pol.-trestního přísluší rozhodovati v poslední stolici onomu úřadu, u něhož končil pořad instancí ve věci samé. — II. Kde končí pořad instancí při rozhodování o žádosti za odklad výkonu trestu?

(Nález ze dne 13. října 1925 č. 18.896.).

Prejudikatura: Boh. 4605 adm.

V ě c: Dr. Max Cz. v Rimavské Sobotě (adv. Dr. Emil Beneš z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o obnovu trestního řízení a odklad výkonu trestu pro nesplnění soupisové povinnosti.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.